

Świętej przed przyjęciem Jezusa w Komunii Świętej słyszymy Słowa Jana Chrzciciela: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzech Świata. Błogosławieni, którzy zostali wezwani na ucztę Baranka”. Tak swoim rodakom przedstawiał Jezusa Jan Chrzciciel. Nam przedstawia nieprzerwanie Zbawiciela Kościół święty – nasza Matka. Obyśmy byli błogosławieni, czyli uszczęśliwieni i umocnieni na drodze życia w drodze do Ziemi Obiecanej przez Jezusa, korzystając z daru tej uczy, jaką jest Eucharystia. Jeśli się tylko tam wybieramy i o niej myślimy to z pewnością będziemy korzystać często z Tego Największego Daru. Jak Jan dzieli się tym, co widział i w co wierzył. Podobnie i my jesteśmy zaproszeni, by dzielić się z innymi tym, co widzimy i czego doświadczamy dzięki naszej wierze w Jezusa.

○○○ PAPIEŻ BENEDYKT XVI – KARDYNAŁ JOSEPH RATZINGER ○○○

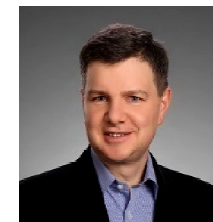

Josef Ratzinger urodził się w Wielką Sobotę, 16 kwietnia 1927 r. w Górnej Bawarii. Wychował się na wsi jako najmłodsze dziecko z trójga rodzeństwa. Dom rodzinny „wyposażył” go w głęboką religijność i w szlachetne zasady moralne. 29 czerwca 1951 r. przyjął święcenia kapłańskie w Freising, po czym – jako wikariusz uczący 16 godzin tygodniowo religii, kontynuował studia specjalistyczne w Monachium. W roku 1953 uzyskał stopień doktora teologii na podstawie rozprawy „Lud i Dom Boży w nauce Augustyna o Kościele”. „Moim pierwszym tematem – skomentował potem – był Kościół, bo to dzięki Kościołowi otwiera się widok na Boga”. Zaś ulubionym autorem pozostał św. Augustyn. Dlatego Kardynał wyznał, że „na bezludną wyspę zabrałby koniecznie Biblię i „Wyznania” św. Augustyna”. W r. 1958 jako profesor nadzwyczajny został wykładowcą dogmatyki i teologii fundamentalnej a w r. 1959 powołano go już jako profesora zwyczajnego do uniwersytetu w Bonn. Brał udział w obradach Soboru Watykańskiego II. W roku 1963 przeniósł się do uniwersytetu w Münster, a następnie w r. 1966 do słynnej Tybingi, skąd po trzech latach został powołany do Ratzbony na katedrę teologii systematycznej (dogmatyki i historii dogmatów). 25 listopada 1981 roku Papież Jan Paweł II zamianował go prefektem Kongregacji Nauki Wiary. Został także członkiem pięciu kongregacji, dwóch rad papieskich i jednej komisji. Za wybitne osiągnięcia naukowe otrzymał osiem doktoratów *honoris causa*. Bibliografia Księdza Kardynała obejmuje prawie tysiąc pozycji. W Polsce największą popularność zdobyły: „Wprowadzenie w chrześcijaństwo”, „Raport o stanie wiary” oraz „Sól ziemi”. Refleksja nad Kościołem była wielką pasją jego życia, począwszy od wspomnianej pracy doktorskiej aż po słynny rzymski „Raport o stanie wiary”. Kościół dla Kardynała Ratzingera to przede wszystkim „Ciało Chrystusa” objawiające się w swej rzeczywistości widzialnej zwłaszcza w celebracji Eucharystii. Słowo *ecclesia* oznaczało bowiem pierwotnie Kościół lokalny zbierający się na sprawowanie „Pamiętki Pana”, „wspólnotę braterską”, wspólnotę „Ludu Bożego”. Wielu wnikliwych obserwatorów współczesnego Kościoła, było urzeczonych niezwykłą współpracą Kardynała z Papieżem Janem Pawłem II. Peter Seewald, powiedział: „Trudno sobie wyobrazić Papieża Jana Pawła II bez Kardynała Ratzingera,

a Kardynała Ratzingera bez Papieża”. Dnia 19 kwietnia 2005 roku został wybrany na następcę Papieża Jana Pawła II. W dniu wyboru miał 78 lat. W czasie pontyfikatu odbył 24 zagraniczne podróże apostolskie, w tym jedną do Polski w maju 2006 roku. Odbył także 33 podróże apostolskie na terenie Włoch. Podczas jego pontyfikatu ogłoszono 44. świętych i 289. błogosławionych. Papież Benedykt XVI przewodniczył osobiście wszystkim uroczystościom kanonizacyjnym. Dnia 1 maja 2011 roku w Watykanie beatyfikował Papieża Jana Pawła II. Pierwszy raz w historii Kościoła katolickiego, następcą beatyfikował swojego poprzednika.

○○○ TEOLOGIA, TEOLODZY. PAPIEŻ BENEDYKT XVI – WYBITNY TEOLOG ○○○

Robert M. Rynkowski stawia tezę: „Teologia w ścisłym sensie to taka racjonalna ludzka rozmowa o spotkaniu z objawionym Bogiem, w której uczestniczy sam Bóg”. I rozwija ją w różnych kierunkach. Stwierdza: „Teologię jako rozmowę może tworzyć dwóch profesorów, a równie dobrze dwóch górali”. Albo: „Nie do przyjęcia jest model teologa-naukowca zamkniętego w murach uczelni i koncentrującego się na abstrakcyjnych problemach teologicznych”. Czy też: „Czasami można mieć nieodparte wrażenie, że na miano tych, którzy prowadzą rozmowę o Bogu, bardziej zasługują internauci mozolnie tworzący różne internetowe miejsca pozwalające na prowadzenie takiej rozmowy”. Etymologiczna definicja teologii, to „nauka o Bogu”. Kto może najpełniej i najpiękniej powiedzieć o Bogu, o Jego miłości, jakim On jest dla człowieka, dla Świata, jakie są Jego dzieła i zamysły? Zgodnie z prawdą tylko osoba spotykająca się z Bogiem na kolanach i rozmawiająca z Nim. Znająca doskonale miłość, potęgę, wielkość Boga, poprzez słowa, myśli, zdarzenia zapisane w Piśmie Świętym i historii Świata. Teolog bowiem „przekazuje to, czego sam doświadczył w spotkaniu z żywym Bogiem”. Największy Teolog jaki był, jest i będzie to JEZUS CHRYSZTUS SYN BOŻY KTÓRY STAŁ SIĘ CZŁOWIEKIEM. ON POWIEDZIAŁ O SOBIE I O OJCU NIEBIESKIM: KTO MNIE ZOBACZYŁ, ZOBACZYŁ I OJCA (BOGA). Czy może człowiek powiedzieć człowiekowi więcej o Bogu, o Jego miłości do człowieka i czekającej wieczności do której się wybiera i do której się przygotowuje lub nie?

Ave Maria... Słowa nieustające...

„Kościół żyje, rośnie i rozwija się w duszach, które – jak Maryja Dziewica – przyjmują Słowo Boże i dają mu życie za sprawą Ducha Świętego;

ofiarowują Bogu swoje ciało i właśnie w swoim ubóstwie i w swojej pokorze stają się zdolne rodzić dzisiaj Chrystusa w Świecie. Za pośrednictwem Kościoła tajemnica wcielenia pozostaje obecna na zawsze. Chrystus nadal wędruje przez czas i wszystkie miejsca.”

Papież Benedykt XVI – Joseph Ratzinger